

Knihovnická stáž v Jičíně

Silvia Kupcová

Do mestečka Jičín som sa dostala ako "stážistka" v rámci projektu **"Slovenskí knihovníci v českých knihovniach"**. Môj pobyt v inej knižnici predpokladal, že sa zapojím do knihovníckej roboty na mieste činu, stanem sa jednou z nich a zároveň budem inšpiráciou a novou príchutou v ich každodennom knihovníckom chlebe. V tomto nádhernom a priam rozprávkovom mestečku som strávila štrnásť tvorivých a inšpiratívnych dní. Všetky boli naplnené stretnutiami s ľuďmi, ktorí svojou odbornosťou a postojom k práci povyšujú svoje povolanie na poslanie. Počas tých niekoľko dní na mojej odbornej stáži som mala možnosť absolvovať a doslova absorbovať chod a život jičínskej knižnice Václava Čtvrťka. Obyvatelia mestečka majú právo byť hrdí na svoju knižnicu, pretože bez zvyšku napĺňa svoje poslanie "kultúrneho stánku" a tiež zmysel výrazu "verejná služba". Chod knižnice pod vedením Mgr. Jany Benešovej, ktorá riaditeľskú taktovku ovláda s citom a porozumením, zodpovedá potrebám knižnice ako takej a aj jej používateľom, v tomto prípade čitateľom.

Dojmy z môjho prvého pracovného dňa sa stali šablónou pre všetky ostatné. Sprevádzal ho pocit obojstranného pochopenia a zmyslu pre robotu. Pani riaditeľka mala v prvý deň množstvo pracovných povinností, preto ma s Jičínom mala zoznámiť kolegyňa z oddelenia regionálnej literatúry. Nuž, a knihovníčky z oddelenia detskej literatúry boli v ten pondelok tiež maximálne zamestnané a rovnako ako u nás, deťmi a ich nástojčivými požiadavkami. Prvý deň, nabitý dojmami, novými tvármi a zvláštnym druhom tichého nadšenia spôsobil, že sa mi zaspávalo ťažko.

Podujatia boli úžasné. Inšpirácie jedna za druhou. Popoludní (utorok) módna prehliadka, predviedli ju dievčatá z Praktickej školy v Jičíně. Vzápätí prišli prváčikovia s koledou a venovali ju Princeznej rozprávke a Babičke. V ten istý deň dostala sa mi do ruky kniha *Čert Pepiáš, kouzelníci a čarodějové*, napísal ju pán Jan Sobotka a mal v knižnici besedu s čitateľmi. Mimochodom, svojou tvorbou aj osobnosťou pre mňa osobne presiahol definíciu regionálneho autora, jeho knižka ma nadchla a okrem iného sa v nej píše: "V Jičíně je těžká služba, žijí tam samí hodní lidé ...". Veru tak.

Knihovníčky Alenka, Danka a Lucie pokojne zvládli tri za sebou idúce podujatia a všetky na vysokej úrovni. Dramatizácia Erbenovej Kytice ma donútila pripustiť neuveriteľné nadanie miestnych knihovníčok, "Smrť" bola strašná ako smrť, "Nevesta" dojímavá a čistá ako nevesta a celé "Svatební košile" mrazivé ako Erbenovo dielo.

Pokiaľ ide o moje vstupy, o moje podujatia a moju prácu s deťmi, ako červená niť sa nimi vinul rovnaký spoločný problém - lavírovanie medzi češtinou a slovenčinou. Ukázalo sa, že najväčšou a jedinou bariérou je jazyk. Deti mi dostatočne nerozumeli a tak sme spoločne odhaľovali tajomstvá slov, smiali sme sa, nachádzali nové a nové objavy. Dozvedela som sa, že spoločný štát Čechov a Slovákov sa volal Česko-slovenská Superstar a naša "bosorka" je po česky "knihovnice". Poskytla som im informácie o mojom meste, rozprávali sme sa o vzdialenostiach a hraniciach, pomyselných, aj skutočných. Prvé podujatie, ktoré som s miestnymi deťmi robila, bolo na motívy knihy Daniela Heviera "Příběh o pánovi, který mal 365 klobúkuv".

V rámci svojej misie som deťom predviedla aj slovenskú čarodejnicu - v mojej Hornonitrianskej knižnici veľmi obľúbenú pani, ktorá deti uvádza do sveta kníh, rozprávok a príbehov, pasuje ich za čitateľov a rozdáva malé odmeny. Na záver tohto vstupu vyslovujem resumé - slovenské dieťa nemá taký problém s češtinou, ako české so slovenčinou a pripúšťam, že je to tak aj vďaka televízii a jej

kanálom s animovanými rozprávkami. Naše deti sú naň zvyknuté a sledujú rozprávky v češtine.

Knížnica Václava Čtvrťka sa stala na istý čas mojím útočiskom a mojím potešením. Vyskúšala som si aj prácu vo výpožičkách, požičiavala som knihy, odhaľovala som rozdiely v našich výpožičných poriadkoch (my požičiavame maximálne desať kníh) a všetko to bolo také iné a také pestré, ako malo byť.

V závere prvého týždňa sme s pani riaditeľkou hodnotili, porovnávali, nachádzali paralely a rozdiely a uznali sme podobnosť tohto projektu so scenárom televíznej Zámesty manželiek. Zámesty som zvládla skvele, ani raz som neplakala! Užila som si tu krásny kus života a úsmev mi neschádzal z tváre... jičínske knihovníčky môžu potvrdiť.

Mám radosť zo všetkých chvíľ v Jičíne. Vďaka za návštevu Kostolíka v Popovicích, vďaka za roráty, za malý útek od reality, keď magická atmosféra, vzdialenosť od domova a advent spôsobia človeku zimomriavky. Tie som v Jičíne mala mnohokrát - napríklad aj pri vystúpení Jakuba Kazdu na krste knihy o osobnosti českej kinematografie Karlovi Smržovi, od autora Karla Taberyho. Výnimočný zážitok. Vďaka za to, že viem, čo je koroptev, že som vám mohla vysvetliť naše cencúle, vďaka za pozvanie na večeru u Benešovcov, vďaka malému Jičíňanovi, že mi osvetlil podobnosť slovenskej bosorky s českou knihovnicí ... a predovšetkým vďaka za poznanie, že slovenské *knihovníčky* aj české *knihovnice* sú skvelé profesionálky, úžasné herečky, neúnavné organizátorky, podporovateľky, hľadačky a povzbudzovateľky, objaviteľky detskej fantázie a že sú to aj obyčajné ženské ženy, partnerky a matky... .

Deniky a fotogaleria z pracovných pobytov slovenských kolegyň v Čechách, ktoré sa uskutočnili v rámci projektu Slovenski knihovnici v českých knižniciach:

http://www.kniznica-poh.sk/index.php?option=com_phocogallery&view=categories&Itemid=303 .